

nemlig ud paa, at der til Bestemmelsen i § 85, hvorefter det københavnske Politis Ordning ikke berøres af nærværende Lov, skal tilføjes følgende: „De om Statens Tilskud til Københavns Politi gældende Bestemmelser blive at revidere ved særlig Lov inden denne Lovs Ikrafttræden.“ Det er et Ændringsforslag, der — som det vil ses — er stillet ikke af hele Udvalget, men af dets Flertal. Det er imidlertid troligt, at det, som Mindretallet har noget imod, ikke saa meget er Sagen selv som det, at den udtrykkes paa den Maade, som sket er i Forslaget. Dette er motiveret ved et Billighedshensyn til København og har til Øjemed at bringe Forholdene i Overensstemmelse med det, som man tilsigtede i sin Tid, da Københavns Politi blev omordnet ved Lov af 11. Februar 1863; der traadte i Kraft 1. Juni 1863. Da fik Københavns Kommune et Tilskud af Statskassen til dens Udgifter til Politiet paa 38,000 Rigsdaler, d. v. s. 76,000 Kr. Udgifterne udgjorde den Gang i det hele 120—121,000 Rigsdaler, altsaa noget som 241,500 Kr., af hvilke altsaa noget mere end Fjerdedelen dækkedes ved Statskassens Tilskud. Senere blev dette forhøjet med 6,000 Kr., saaledes at det nu udgør 82,000 Kr. Disse 6,000 Kr.s Forhøjelse fik København, fordi Politiet her overtog Tilsynet med Fæstningsterrainet. Men Forholdet blev stadig det samme som tidligere, idet Tilskuddet ogsaa efter Forhøjelsen udgjorde mellem en Fjerdedel og en Trediedel af, hvad København den Gang udredede til sit Politi. Nu ere imidlertid Udgifterne til Politivæsenet — Politidirektøren ikke medregnet — stegne til 1,240,000 Kr., medens Statens Bidrag stadig er 82,000 Kr. Dette er altsaa nu kun noget som $\frac{1}{15}$ af samtlige Udgifter. Det synes mig klart, at denne Forrykkelse af Forholdet ikke er i Overensstemmelse med de Forudsætninger, man gik ud fra i 1863, og at man, hvis man vil følge den Aand og Tankegang, som den Gang var den ledende, nu maa komme til en Revision af de paa-gældende Bestemmelser. Det er det, som Udvalgets Flertals Forslag gaar ud paa. Vi erkende selvfølgelig, at vi ikke ved denne Lov kan foretage en saadan Revision. Vi maa fastholde, at Københavns Politis Ordning er en særlig Sag, der ikke berøres af Loven. Men vi have ment, at vi uden at krænke dette Princip kunde udtale, at Revisionen bliver at foretage, inden Loven træder i Kraft. Det vil let kunne ske samtidig med Behandlingen af de mange andre Love, som jo maa ved-

tages inden dette Lovforslag, om det ellers kommer til samstemmende Beslutning af Tingene, kan træde i Kraft. Vedtagelsen af vort Ændringsforslag vil derfor ikke kunne volde nogen særlig Vanskelighed, naar man blot er enig om, at en Revision af de gældende Regler overhovedet er paakrævet.

Første Ordfører (Nellemann): Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til et Punkt, som jeg maaske kunde have medtaget, allerede da jeg før havde Ordet. Det er de Ændringsforslag, som ere stilled af Ordførerne paa Blad Nr. 18. Jeg skal ikke opholde mig videre ved dem. For saa vidt angaar fra Nr. 1 til 29, ere de temmelig selvindlysende, det er kun ligefremme Rettelser og Forsøg paa at gennemføre konsekvent en vis Sprogbrug osv. De kunne vistnok betegnes som Ændringsforslag, der forstaa sig af sig selv. Ændringsforslag Nr. 30 er foranlediget ved, hvad der blev udtalt under Sagens 1ste Behandling, nemlig, at der, naar man slaar de tre oprindelige Lovforslag sammen til eet, vil fremkomme en Mængde Gentagelser, hvilket er mindre passende i en Lov, der tilsigter en systematisk Behandling af Emnet. Derfor er der gjort Forsøg paa at sammendrage, hvad der er fælles for Straffeproces og Civilproces, hvorved altsaa en Del Paragraffer spares. Men det er naturligvis ikke saa meget dette sidste Hensyn som mere Hensynet til den arkitektoniske Bygning af hele Arbejdet, som har foranlediget os til at stille dette Ændringsforslag under Nr. 30, med Hensyn til hvilket jeg i øvrigt vil bemærke, at det ogsaa tiltrædes af Mindretallets Ordfører. Det er altsaa ikke blot vi to Ordførere for Flertallet, som mene det rigtigt at gaa den Vej, men ogsaa Mindretallets Ordfører. I øvrigt er det naturligvis for vidtløftigt at komme ind paa de enkelte Bestemmelser. Til Udvalgets Brug har Lovforslaget været optrykt, saaledes som det vil komme til at se ud, hvis disse Ændringer blive gennemførte. Jeg tror, at Forslaget i det hele taget vil vinde ved at faa den forandrede Skikkelse. Men det er jo ingen Realitetsforandring. Al Ting bliver det samme, det er kun en anden Opstilling, der er Tale om. Jeg tillader mig derfor paa mine egne og mine Kollegers Vegne at anbefale de saaledes stillede Ændringer.

Bærentsen: I Forhold til, hvad Tilfældet var ved 2den Behandling, er det